

Dionizy Kosiński

Rochy, gm. Zduny, woj. kaliskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 174

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oraz stwierdzono brak warstwy kulturowej bądź jakiegokolwiek jej śladów. Palenisko posiadało kształt wydłużony o rozmiarach 1,5 x 1 m., w profilu regularny, soczewkowaty, o największej wypłnka 0,2 m. Konstrukcję obiektu stanowiły lupane kamienie nie tworzące zwartej kopułki. Wypełnienie charakteryzowało się intensywnie oszarym zabarwieniem z licznymi węglami drzewnymi. Na dnie paleniska zlokalizowano dwa naczyńia gliniane, zachowane częściowo. Inwentarz ruchomy stanowiły dość liczne fragmenty naczyń, przepalona kości zwierzęca oraz oszard przedmiotu żelaznego.

Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala wstępnie datować palenisko na wiek IX/X.

Tegoroczny sezon wykopaliskowy w Radzikowie dostarczył nowych materiałów do rekonstrukcji zabudowy przestrzennej wzdłuż zwanego "Gaikiem", które spełniało w okresie wczesnego średniowiecza i średniowiecza funkcję zorganizowanego ośrodka kultowego.

BOGNY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Koło Archeologiczne
przy Liceum Ogólnokształcącym
im. Hugona Kołłątaja
w Kratoszynie

Badania prowadził mgr Dianizy Kosiniński. Finansował WKZ
w Kaliszu. Drugi sezon badań. Omentarzystyka wczesnośrednio-
wieczna.

Wykopaliska na omentarzystyce są elementem badań zespołu osadniczego z grodziskiem w Piaskach, gmina Zduny. Po badaniach sondazowych a pierwszym sezonie i odkryciu pochówków ciałopalnych datowanych na fazę D /wg.Hensla/ zaistniała konieczność uzyskania dalszych informacji o tym unikatowym w tej strefie kulturowej omentarzystyce.

Założono dwa wykopy przylegające od strony południowej do wykopu z poprzedniego sezonu - jeden o wymiarach 5 x 2,5 m, a drugi o wymiarach 2,5 x 1 m przy pozostawieniu świadka szerokości 0,5 m. Eksplorowano 10 cm warstwami mechanicznie. W wydmywym piasku nie stwierdzono żadnych szarysów wykopów.

Z warstw wydobyto fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej z fazy D, kultur neolitycznych, żużelki oraz nowożytnych naczyń. Te ostatnie należały do głębokości około 0,2 do 0,3 m od powierzchni. Ułamki naczyń starszych niżli wczesnośredniowieczne były drobne i szaliczne. Na głębokości około 0,5 m odkryto większe skorupy wczesnośredniowieczne tworzące skupiska swałonych bierwion oraz kilkanaście fragmentów spalonych kości. Występowały one we wszystkich warstwach nie tworząc wyraźnych skupisk.

Charakter skorup i znaczne fragmenty naczyń tworzące skupisko wskazują na odkrycie grobu /nr. 2/. Eksploracja wykopu większego nie została jeszcze zakończona. Uzyskane materiały po zakończeniu badań zostaną przekazane Muzeum Ziemi Kratoszyńskiej.

Badania będą kontynuowane.

SKINY MAŁE
woj. białostockie
Stanowisko I

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Barbara Maciukiewicz-Ozamecka.
Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań.
Omentarzystyka wczesnośredniowieczna, typu mazowieckiego z
grobnami w obudowach kamiennych /XII-XIII w./.

Stanowisko usytuowane jest na niewielkim wyniesieniu żwirowym, przylegającym od zachodu do łąk. Znajduje się w odległości około 1,5 km na północny zachód od wsi i około 100 m na południe od drogi Siemiatycze-Diechawiec. Teren omentarzystyka stanowi nieużytek, należący do Zbigniewa, Moczulskiego.

Przeprowadzono badania ratownicze na obszarze 2 arów, w wyniku czego odsłonięto 7 grobów z pochówkami pojedynczymi, w tym: 1 ciałopalny, 1 oszardowo palony i 5 szkieletowych.